

Ida, at det var dig

Mel. "I Danmark er jeg født"

H. Rung

Tekst IVAR 1995

1.

En stille indre fryd det er at vide,
at dette sted og hele dette land
med eng og skov og mark og vinde blide,
blev givet os i pant fra strand til strand
Som slægt før slægt tog vej,
hvor stolte kvinder fødtes,
og skabte stort det som i os forløstes.
Så mindes vi blot - Så mindes vi blot -
Ida, at det var dig!

2.

Når man kan finde ting fra hele Jorden,
og samle dem så smukt omkring sig selv,
er det som da Margrethe samled' Norden,
og gjorde fredens kilde til en elv.
Som slægt før slægt tog vej,
man kom når der blev kaldet,
om end det skete at det blev forhalet.
Så mindes vi blot - Så mindes vi blot -
Ida, at det var dig!

3.

Oh giv dig tid forunderlige hjerte!
Du er vort smykkесkrin vor gemte skat.
De blanke sten, den dybe dunkle smerte
og glæden over stjernen julenat.
Som slægt før slægt tog vej,
man lærte ej at bøje
den rette kvist, den små Birgitte Gøye.
Så mindes vi blot - Så mindes vi blot -
Ida, at det var dig!

4.

At være helt sig selv det vil vi alle,
et enerum hvor sjælens fugl får ro,
og hvor man ej kan høre verden gjalde.
Et blåtårn hvor dit jammersminde bo.
Som slægt før slægt tog vej,
Man måtte gennemleve
på tro og håb i mange tusind breve.
Så mindes vi blot - Så mindes vi blot -
Ida, at det var dig!

5.

At blomster må som venner søge sammen,
i fest og fryd og i et stille knus.
Det vidste fruеn da hun formed' rammen
om ånders tempel, Rahbeks bakkehus.
Som slægt før slægt tog vej,
som væld af venskabskranse,
på blomsterbro fra ensomhedens skanse.
Så mindes vi blot - Så mindes vi blot -
Ida, at det var dig!

6.

Men stop hvad høres da? En lærkes trille!
Den synger for Elise så hun ler;
og danser i fru Heibergs vaudeville.
Et pantomimisk springvand af ideer.
Som slægt før slægt tog vej,
i kunstens flammer rene,
vi måtte gennem dig vor ånd forene.
Så mindes vi blot - Så mindes vi blot -
Ida, at det var dig!

7.

Vi lader vore tanker gå tilbage,
et sted i tid og rum begyndte du.
Din egen æt vil altid dig ledsage
og hviske om din fremtid: Det er nu!
Som slægt før slægt tog vej,
fra Jorden til Guds rige,
er dåben navnet på din himmelstige.
Så mindes vi blot - Så mindes vi blot -
Ida, at det var dig!

***